

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 30 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
seminarju (Knaben-
seminar.)
Določniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
srebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Ponameane liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Sveto leto.

(od 2. marca do 1. junija 1879.)

Po starodavnej navadi oznanjajo novi rimski papeži v leta dneh potem ko so k tej časti bili povzdigneni, veliki jubilej ali sveto leto vsem vernikom. Jednako storili so tudi naš sedanji sv. oče papež Leon XIII. Dne 15. februarja l. 1879. izdali so pismo vesoljnemu katoliškemu svetu. V njem oznanjajo veliki jubilej ali sveto leto ter pozivljajo vse vernike, naj bi počenši s prvo postno nedeljo dne 2. marca t. l. do binkoštné nedelje dne 1. junija storili, kar je predpisanega, da zadobijo veliki polni odpustek jubilejski ali svetoletni. Najpotrebnejši pogoji za dosego velikega odpustka so, zraven čiste spovedi in vrednega sv. obhajila, drugi za rimske prebivalce in romarje v Rim, drugi za ostale katoličane. Prvim je treba najmenje po 2krat obiskati Lateransko cerkev in ono Device Marije večje (Maggiore) ter ondi na namen sv. očeta moliti. Drugim vernikom bo treba obiskati ali eno cerkev 6krat, ali dve cerkvi 3krat, ali tri cerkve 2krat. Vsak za spovedavanje sposoben mešnik zamore odvezati od vsakega greha.

Kako bodo verniki naše Lavantinske škofije imeli sveto leto opravljati, to jim bodo Milostljivi knez in škof kmalu dali naznaniti. Za prvi začetek so sledeče naročili: na predvečer pred prvo postno nedeljo, namreč v soboto 1. marca zvečer se ima s vsemi zvonovi pol ure zvoniti pri vseh farah, kuracijah in podružnicah. V nedeljo 2. marca se pa ima pri vseh cerkvah, kder so duhovniki nastavljeni, izpostaviti Sv. Rešnje Telo, to pa eno celo uro predpoludnem pa tudi popoludne, naj bi verniki goreče molili in Boga prosili za milost, da bi sveti čas sebi v zveličanje porabiti zamogli.

Kako bi si naš kmet še pomagal?

Ivan Lapajne.

V obče je naš slovenski kmet tako zelo v dolgove zabredel, da mu je komaj pomoči še. Ni sicer povsod enako, in morebiti se kmetu v rodovitnejših krajih slabše godi, nego v krajih, kjer si človek le z velikim trudom svoj vsakdanji kruh pridobiva. Kako je to, da je došlo z našim kmetiskim stanom do takih nevarnosti? Vzroki so različni. Nekoliko je sam kriv, nekoliko je zakrivila država, dežela, okraj in občina, ki so kmeta z davkom preoblagale, a ga ne svarile in učile, kako bi si nadomestil velike te svote, ki jih je v javno blagajnico plačevati moral. A svoje sedanje revščine je kmet dostikrat tudi sam kriv. So rodovitni kraji, n. pr. spodnji Štajer, Dolenjska, kjer kmetu zemlja v dobrih letinah vsega dovolj obrodi. Taka letina je bila n. pr. lanska. Kmet mora pa pri takih letinah si nekoliko opomoči, t. j. dolgove prejšnjih let poravnati ali za bodoče slabe čase si česa prihraniti, po lepem hrvatskem pregovoru, ki veli, da je „bele novce treba štediti za črne dni“. Kmet mora gledati, da spravi razne pridelke v denar. Ali kdor to po zimi že snede kar si je v jeseni pridelal, kdor pridelano vince sam popije, kdor izrejeno purco sam pohusta — ta v hudih časih krušne skorice imel ne bo. Kmet mora pač rad ali nerad vse boljše svoje pridelke v denar spraviti, drugače se ne more na svoji zemlji obdržati. — Po Slovenskem se dostikrat zgodi, da oče sinu, kedar mu zemljišče izroča, prvo smrtno rano njegovemu bodočemu gospodarstvu vseka. Naši ljudje posebno dan danes svoja posestva dvakrat in še večkrat previsoko cenijo. Sinu izroči sicer oče svoje posestvo, ali ob enem mu naloži toliko izplačil za druge otroke, kolikor je morebiti vsa dedščina vredna. Bratje in sestre bočejo pa kmalu drug za drugim svoje dote (erbijs) imeti. Kje naj sin vzame? Iz hranilnice težko dobi, in če dobi, ga to ravno toliko stane, kakor če gre h kakošnemu oderuhu, ki mu 20 % obresti zaračuni. Našim ljudem, našemu kmetu bi bilo treba dan